

[Rahbæk Møller]

»Vil ministeren gøre skatteministeren opmærksom på, at rentetilskud skattemæssigt bør betragtes som formueafkast og ikke som personlig indkomst?«

Begrundelse

Formålet med overhovedet at beskatte rentetilskud er, at det er en hjælp til betaling af renteudgifter, og da renteudgifter er fradragsberettigede, bør fradraget naturligvis ophæves for den del af renteudgifterne, som dækkes af rentetilskud. Derfor bør den skattemæssige værdi af henholdsvis fradrag og tilskud være ens.

Ifølge Magisterbladet den 20. januar 1988 betragter skattevæsenet imidlertid rentetilskud som personlig indkomst. Derved beskattes det med op til 68 pct., mens rentefradraget kun giver en rabat på ca. 52 pct. Modtagere af rentetilskud får derved et utilsigtet skattesmæk.

Ministeren bør derfor gøre sin kollega skatteministeren opmærksom på, at denne virkning er i modstrid med forudsætningerne for forliget om rentetilskud, og bede ham om at rette dette. Skatteteknisk er forholdet let at bringe i orden, idet det kun kræver, at rentetilskud defineres som kapitalafkast og ikke som personlig indkomst.

Svar (9/2 88):

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Problemet har tidligere af Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte været påpeget over for Skattedepartementet og Statsskattedirektoratet. Sidstnævnte har senest i skrivelse af 30. november 1987 meddelt styrelsen, at tilskud til afvikling af studielån (rentetilskud) i henhold til den herom gældende lovgivning anses som personlig indkomst, jf. herved personskatteovens § 3, stk. 1, jf. Skatteministeriets lovebekendtgørelse nr. 623 af 18. september 1987, samt at de med tilskuddet betalte renter fragår i den pågældendes kapitalindkomst.

Jeg er imidlertid villig til på ny at rejse spørgsmålet over for skatteministeren.

Spm. nr. S 510

Til *industriministeren* (1/2 88) af:

Rahbæk Møller (SF):

»Har Monopoltilsynet fundet blot ét eksempel på, at omlægningen af arbejdsgiverafgifterne har ført til prisnedsættelse?«

Begrundelse

Angiveligt skulle omlægningen af arbejdsgiverafgifterne ikke medføre prisforhøjelser, fordi prisforhøjelser på nogle varer skulle modsvares af prisnedsættelser på andre. Imidlertid er der foreløbig kun kommet oplysninger om prisforhøjelser, mens ingen tilsyneladende har bemærket prisnedsættelser.

Det er forståeligt, at Monopoltilsynet endnu ikke har fuldt overblik over udviklingen, men det må allerede nu kunne oplyses, om man overhovedet er stødt på prisnedsættelser som forudsat af forligsparterne.

Svar (8/2 88):

Industriministeren (Nils Wilhjelmsen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Monopoltilsynet, der har oplyst, at tilsynet pr. 2. februar 1988 ikke har modtaget anmeldelser om prisnedsættelser begrundet i omlægningen af arbejdsgiverbidraget.

Det må imidlertid bemærkes, at der kun under særlige omstændigheder foreligger pligt for virksomheder til at anmelde prisændringer, og at Monopoltilsynet i øvrigt ikke kan følge alle prisforandringer.

En given prisfastsættelse vil i øvrigt være et resultat af mange faktorer, f.eks. lønudviklingen, råvarepriserne og valutakurserne, som kan forstærke eller modvirke en besparelse ved bidragsomlægningen. Endvidere må den konkrete konkurrencesituation tages i betragtning.

Monopoltilsynet, der har iværksat en intensiveret overvågning af prisudviklingen i erhvervslivet, har endnu ikke kunnet danne sig et samlet overblik over afgiftsomlægningens prisvirkninger.

Jeg er derfor ikke i stand til at sige, hvorvidt prisfald er forekommet som følge af omlægningen.

Spm. nr. S 511

Til *kultur- og kommunikationsministeren* (1/2 88) af:

Henning Nielsen (S):